

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi euron väären tämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa säädetyn velvollisuuden laiminlyönnin rangaistavuudesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädetäväksi laki euron väären tämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa säädetyn velvollisuuden laiminlyönnin rangaistavuudesta. Laissa säädetäisiin euro-määräisten setelien ja metallirahojen tunnis-

tamisvelvollisuuden ja väärrien setelien ja metallirahojen palauttamisvelvollisuuden ta-hallisesta rikkomisesta sakkorangaistus.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ja kansallinen lainsäädäntö

Neuvoston asetus euron väären tämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EY) N:o 1338/2001, jäljempänä asetus, annettiin 28 päivänä kesäkuuta 2001 ja se tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Asetuksen tavoitteena on toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että eurosetelien ja -metallirahojen liikkeeseenlasku voi tapahtua rahanväärennykseltä suojaatuissa olosuhteissa. Asetus koskee jäsenvaltioita, jotka ovat ottaneet euron yhtenäisvaluutakseen.

Asetuksessa säädetään erityisesti väärin seteleihin ja metallirahoihin liittyvien teknisten tietojen ja tilastotietojen keruusta (3 artikla), kansallisen tutkimuskeskuksen perustamisesta väärrien rahojen tunnistamiseksi (4 ja 5 artikla), luottolaitosten ja eräiden muiden rahankäsittelyä harjoittavien yritysten kuten valuutanvaihtopisteiden velvollisuudesta poistaa käytöstä väärät rahat ja toimittaa ne viranomaisille sekä jäsenvaltioiden velvollisuudesta määritätä riittävät seuraamukset tä-

män velvollisuuden rikkomisesta (6 artikla). Lisäksi asetuksessa säädetään viranomaisten yhteistyöstä (7—9) artikla.

Asetuksen 6 artiklaa muutettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 44/2009 siten, että siinä säädetty velvollisuus poistaa käytöstä väärät setelit ja metallirahat ja toimittaa ne viranomaisille ulotettiin koskemaan luottolaitosten lisäksi kaikkia muitakin talouden toimijoita, jotka osallistuvat setelien ja metallirahojen käsittelyyn ja levittämiseen. Artiklassa mainitaan esimerkkeinä valuutanvaihtopisteet, rahankuljetusyritykset sekä muut talouden toimijat kuten vähittäiskauppiaat ja kasinot, jotka toissijaisena toimintanaan osallistuvat setelien käsittelyyn ja levittämiseen seteliautomaattien välityksellä. Asetuksen muutos on pantava kansallisesti täytäntöön viimeistään 31.12.2011.

Euroopan Keskuspankin on mainitun artiklan mukaan määritettävä menettely, joilla euromääräisten setelien aitous on tarkistettava. Euroopan Keskuspankki on tämän nojalla antanut päätköksen eurosetelien aitouden ja kunnon tarkastamisesta sekä kiertoon palauttamisesta (EKP/2010/14). Vastaavat säännökset eurometallirahojen osalta sisältyvät

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1210/2010 eurometallirahojen aitouden tarkastamisesta ja kiertoon kelpaamattomien eurometallirahojen käsitteystä.

Asetuksen ei ole aikaisemmin katsottu edellyttävän muutoksia Suomen lainsäädännöön.

1.2 Kansainvälinen vertailu

Koska asetuksen täytäntöönpanon määräaika päätyy vasta vuoden 2011 lopussa, useimmissa jäsenvaltioista ei vielä ole käytettävissä tietoja siitä, miten asetuksen edellyttämä sanktiojärjestelmä toteutetaan eri jäsenvaltioissa.

Ruotsissa katsotaan, että voimassa olevaan lakiin ei tarvitse tehdä muutoksia vaan voimassa olevan rikoslain säännökset ovat riittävät.

Saksassa keskuskansli voi jo nykyisin määräätä enintään 100 000 euron hallinnollisen seuraamusmaksun.

Kreikassa kansalliselle keskuskansille ehdotetaan oikeutta määräätä hallinnollinen seuraamusmaksu asetuksen noudattamatta jättämisestä. Seuraamusmaksun määrä olisi 20 000—300 000 euroa.

1.3 Nykytilan arviointi

Asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että artiklan 1 kohdassa tarkoitettuikeille laitoksiin, jotka jättävät täytämättä kohdassa säädettyt velvollisuutensa, voidaan määräätä, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.

Asetuksen 6 artiklan alkuperäinen soveltamisala käsitti pääasiassa vain luottolaitokset. Artiklassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisen tehostamiseksi ei katsottu tarvittavan erillisiä sanktiosäännöksiä, koska luottolaitokset ovat Finanssivalvonnan valvonnassa. Finanssivalvonta voi siten ilman erityissääntelyäkin soveltaa Finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008) säädettyjä yleisiä toimivaltuuksiaan luottolaitoksiin, jotka laiminlyövät noudattaa, mitä niiden velvollisuudeksi on asetuksessa säädetty.

Koska asetuksen soveltamisala laajenee merkittävästi myös muihin kuin julkisen val-

vonnan alaisiin yrityksiin, laissa on tarpeen säättää erikseen seuraamuksista, joita asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien laiminlyönnistä seuraa.

Asian arvioimisessa on otettava huomioon muun ohessa se, että asetuksen 6 artiklan soveltamisala on epäselvä. Yhtäältä artikla koskee sen sanamuodon mukaan kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka osallistuvat setelien ja metallirahojen käsitteilyyn ja levittämiseen. Toisaalta artiklaan sisältyy yksityiskohtainen esimerkkiluettelo, jossa mainitaan esimerkiksi vähittäiskauppiaat, jotka osallistuvat setelien käsitteilyyn ja levittämiseen setelialautaattien välityksellä. Tämän vuoksi seuraamusjärjestelmän soveltamisesta tulisi säättää tarkemmin kansallisessa laissa rangaistussäännöksiltä edellyttävän selkeyden varmistamiseksi.

Lisäksi on tarpeen ottaa huomioon, että väärää rahaa on Suomessa esiintynyt toistaiseksi niin vähän, että erillisen kattavan valvontajärjestelmän luominen ei ole perusteltua, ottaen erityisesti huomioon tällaisen erillisen valvontajärjestelmän luomisesta aiheutuvat julkisen talouden menonlisäykset. Valvonnan osalta on lisäksi otettava huomioon, että Suomen Pankki on osana Euroopan keskuskanslijärjestelmää velvollinen osaltaan joka tapauksessa valvomaan Euroopan Keskuskanskin asetuksen soveltamisesta antaman päätöksen noudattamista.

Asian valmistelussa on edellä todetuista lähtökohdista arvioitu seuraavia mahdollisia vaihtoehtoja asetuksen 6 artiklan 2 kohdan täytäntöön panemiseksi.

Suomen Parkin määräämät hallinnolliset seuraamuksset

Euromääristen setelien liikkeeseenlasku on Euroopan Keskuskanslijärjestelmän perussäännön 16 §:n mukaan Euroopan Keskuskanskin lakisääteinen tehtävä. Euromääristen setelien väärrentämisen torjunta kuuluu siten ensisijaisesti Suomen Pankille osana Euroopan Keskuskanslijärjestelmää. Suomen Pankista annetussa laissa (214/1998) eikä muuallakaan ole kuitenkaan säädetty Suomen Pankille miltään osin toimivaltaa valvoa ulkopuolisia yrityksiä tai yksityishenkilötä koskevan lainsäädännön noudattamis-

ta eikä määräätä näille hallinnollisia tai muita seuraamuksia. Tällaisen kokonaan uuden lakisääteisen valvonta- ja sanktiojärjestelmän luominen pelkästään täti asiaa varten edellyttäisi merkittäviä muutoksia Suomen Pankkiä koskevaan lainsäädäntöön eikä siten vaikuta tarkoituksenmukaiselta. Kansalliset keskuspankit ovat kuitenkin joka tapauksessa edellä viitattun Euroopan Keskuspankin päätöksen nojalla velvollisia valvomaan päätöksen noudattamista ja ryhtymään korjaaviin toimiin ja Suomen Pankin tulisi siten joka tapauksessa ilmoittaa havaitsemansa väärinkäytökset toimivaltaiselle viranomaiselle. Suomen Pankilla olisi lisäksi valvovana viranomaisena merkittävä rooli myös ehdotettavan lain soveltamista koskevassa tiedottamisessa ja muussa väärinkäytösten torjunnassa.

Finanssivalvonnan määräämät hallinnolliset seuraamukset

Euron väärentämisen torjunta ei kuulu Finanssivalvonnan laissa säädettyihin tehtäviin. Lisäksi asetuksen soveltamisala koskisi lähtökohtaisesti kaikkia elinkeinonharjoittajia, kun taas Finanssivalvonnan harjoittaman valvonnан kohteet on lueteltu Finanssivalvonnasta annetussa laissa yksityiskohtaisesti. Tämän vuoksi Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjen, Finanssivalvonnan käytettävissä olevien hallinnollisten seuraamusten ulottaminen asetuksessa tarkoitettuihin elinkeinonharjoittajiin ei myöskään ole perusteltua.

Aluehallintoviraston määräämät hallinnolliset seuraamukset

Useiden säänneltyjen elinkeinojen, kuten perintätoiminnan, panttilainaustoiminnan, kiinteistövälityksen ja valmismatkaliiketoiminnan valvonta on säädetty aluehallintovirastojen tehtäväksi. Rahanvääreennyksen torjunta ei kuitenkaan ole luonteeltaan rinnastettavissa tällaiseen elinkeinovalvontaan eikä aluehallintovirastoilla ole säädetty oikeutta asettaa hallinnollisia seuraamuksia lukuun ottamatta uhkasakkoa ja varoitusta, jotka eivät luonteeltaan sovellu tähän tarkoitukseen.

Asetuksen valvomiseksi ja sen noudattamisen sanktioimiseksi ei ole tarpeen luoda erityistä lainsäädäntöä, jollaista aluehallintoviraston toimivalta asiassa vaatisi. Tehtävän antaminen aluehallintovirastoille edellyttäisi myös näiden virastojen henkilöstömenojen lisäystä, mikä asian luonne ja käytännön merkitys huomioon ottaen ei ole perusteltua.

Poliisiviranomaisen määräämät hallinnolliset seuraamukset

Yhtenä vaihtoehtona olisi säättää asetuksen noudattamisen valvonta nimenomaisesti poliisin valvottavaksi, kuten yksityisten turvalisuuuspalvelujen osalta on tehty. Tällainen valvontatehtävä vaatii tukseen kuitenkin niin ikään yksityiskohtaista lainsäädäntöä, mikä ei asian luonne ja käytännön merkitys huomioon ottaen vaikuta perustellulta. Lisäksi tällaisen erityisen valvontajärjestelmän luominen edellyttäisi poliisin henkilöstömenojen lisäystä.

Rangaistussäänökset ilman erillistä valvontajärjestelmää

Edellä esitetystä syistä vaikuttaa tarkoitukseenmukaismmalta säättää ainoastaan asetuksessa säädettyjen velvollisuksien rikkomisen rangaistavuudesta. Rikoslaissa omaksutun lähtökohdan mukaisesti rikoslaissa säädetään ainoastaan sellaisista rikoksista, joista voi seurata vankeutta. Tämän vuoksi asetuksen rikkomisen seuraamuksista ei ole tarkoitukseenmukaista säättää rikoslaissa vaan asiasta tulisi säättää erillinen laki.

Asetuksen soveltamisalan epäselvyydestä ja toisaalta asetuksessa säädettyjen velvollisuksien luonteesta seuraa, että rangaistavuus tulisi rajoittaa ainoastaan tahallisiin vakaan laiminlyönteihin. Lisäksi riittävän oikeusvarmuuden takaamiseksi rangaistussäänökseen soveltamisala tulisi rajoittaa asetuksen esimerkkiluettelossa mainittuihin elinkeinonharjoittajiin. Asetuksessa säädetetyt velvollisuudet ovat lisäksi sen luoneisia, ettei niiden noudattamisesta voi vastata yleensä ainoastaan yrityksen johto eikä sen yksittäiset työntekijät.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Ehdotetulla lailla saatettaisiin voimaan asetuksen edellyttämät kansalliset säädökset asetuksen noudattamatta jättämisen seuraamuksista. Ehdotetun lain tavoitteena on asetuksen tavoitteen mukaisesti suojata euromääriäisten setelien ja metallirahojen liikkeeseenlaskua rahan väärentämiseltä.

Laissa ehdotetaan säädetäväksi rangaistavaksi asetuksessa elinkeinoharjoittajille säädettyjen velvollisuksien laiminlyönti. Näitä velvollisuksia ovat asetuksen 6 artiklan mukaisesti:

- velvollisuus varmistaa vastaanotettujen euromääriäisten setelien ja metallirahojen aiitous;
- velvollisuus (muutenkin) huolehtia väärennosten havaitsemisesta; sekä
- velvollisuus poistaa likkeestä kaikki vääräät euromääriiset setelit ja metallirahat ja toimittaa ne toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.

Näiden velvollisuksien tahallisesta laiminlyönnistä ehdotetaan säädetäväksi sakorangaistus.

Lain soveltamisala ehdotetaan rajoitettavaksi asetuksen 6 artiklan esimerkkiluettelossa mainittuihin elinkeinoharjoittajiin, joita ovat luottolaitokset, maksupalvelujen tarjoajat, valuutanvaihtoliikkeet, rahankuljetusrytykset sekä muut yritykset, jotka osallistuvat setelien käsittelyyn ja levittämiseen seteliautomaattiin välityksellä. Laajempi soveltamisala olisi vaikea määritellä riittävän täsmällisesti eikä soveltamisalan laajentaminen myöskään olisi tarpeen asetuksen keskeisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

3 Esityksen vaikutukset

Ehdotetulla lailla voidaan osaltaan torjuvaärien euromääriäisten setelien ja metallirahojen levittämistä, koska asetuksessa säädettyjen velvollisuksien sätäminen rangaistavaksi on omiaan tehostamaan näiden velvollisuksien noudattamista. Koska asetus jo nykyisin velvoittaa sen soveltamisalaan kuuluvat elinkeinoharjoittajat täytämään asetuksessa säädetyt velvollisuudet, ehdotetulla lailla ei sinänsä ole välittömiä taloudellisia tai muita vaikutuksia yritysten toimintaan.

Koska asetuksen noudattamisen valvonnasta ei säädetäisi erikseen, ehdotetulla lailla ei olisi myöskään merkittävä vaikutusta viranomaistoimintaan. Laissa tarkoitettuja rangaistuksia tuomittaisiin todennäköisesti hyvin harvoin, joten ehdotettu laki ei vaikuttaisi merkittävästi myöskään esitutkinta- ja syttäjäviranomaisten eikä tuomioistuinlaitoksen toimintaan ja menoihin.

4 Asian valmistelu

Asia on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Esityksestä on saatu lausunnot oikeusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, keskusrikospoliisilta, Euroopan Keskkuskilta, Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta, Finanssialan keskusliitolta ja Elinkeinoelämän Keskusliitolta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiensuositukseen perustelut

1 §. Lain soveltamisala. Pykälässä säädetäisiin ehdotetussa 2 §:ssä olevan rangaistussäännöksen soveltamisalasta. Asetuksen 6 artiklassa elinkeinonharjoittajille säädetyt velvollisuudet koskevat artiklan mukaan erityisesti ehdotetussa pykälässä tarkoitettua toimintaa harjoittavia. Artiklan teksti on kuitenkin tulkinnanvarainen, minkä vuoksi erityisesti rangaistussäännöksiltä edellytettävän yksiselitteisyden varmistamiseksi laissa on tarpeen erikseen määritellä toiminta, jossa rangaistussäännöksiä voidaan soveltaa. Ehdotettu pykälä vastaa artiklassa olevaa esimerkkiluetteloaa.

Pykälän 1—3 *kohdassa* tarkoitettu toiminta on selkeästi määritelty kohdissa mainituissa laeissa. Ehdotetusta pykälästä seuraa, että soveltamisalan ulkopuolelle jääivät muun ohessa maksulaitoslain 7 §:ssä tarkoitettut palveluntarjoajat. Pykälän 4 *kohdassa* mainittua toimintaa ei sitä vastoin ole muualla laissa määritelty vaan se jäisi harkittavaksi tapauskohtaisesti lain soveltamisalan yhteydessä. Kohtaa ei ole tarkoitettu sovellettavaksi muun liiketoiminnan yhteydessä tapahtuvan satunnaiseen rahankuljetukseen tai valuutanvaihtoon vaan ainoastaan palveluntarjoajiin, jotka erikseen tarjoavat tällaista palvelua palkkiota vastaan. Pykälän 5 *kohta* on tarkoitettu sovellettavaksi paitsi seteliauto- maatteja varsinaisenä liiketoimintana tarjoaviin ja ylläpitäviin yrityksiin myös esimerkiksi vähittäiskauppiasiihin, jotka varsinaisen liiketoimintansa ohessa ylläpitävät seteliautomaatteja. Kohdan keskeisenä soveltamiskriteerinä olisi, että yritys käsittelee merkitävästi määriä seteleitä muutenkin kuin vastaanottajaansaan niihin tarjoamiensa tavaroiden ja palveluiden maksuksi.

2 §. Rangaistussäännös. Pykälässä säädetäisiin rangaistavaksi asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen velvollisuksien rik-

komisen. Rangaistussäännöstä voitaisiin kuitenkin soveltaa ainoastaan, jos näitä velvollisuksia on rikottu ehdotetussa 1 §:ssä tarkoitettussa toiminnassa.

Pykälässä tarkoitettu rangaistus voitaisiin siten määritä, jos 1 §:ssä tarkoitettussa toiminnassa jätetään noudattamatta, mitä mainitussa artiklassa säädetään velvollisuudesta varmistaa vastaanotettujen euromääräisten setelien ja metallirahojen aitous, huolehtia muutenkin väärennösten havaitsemisesta sekä poista liikkeestä kaikki väärät euromääritiset setelit ja metallirahat ja toimittaa ne toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Tunnusmerkiston täyttymistä olisi arvioitava erityisesti edellä yleisperustelujen 1 kappaleessa tarkoitettun Euroopan keskuspankin päätöksen sekä, metallirahojen osalta, mainitussa kappaleessa mainitun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen valossa.

Rangaistus tulisi yleensä määritä oikeushenkilölle ehdotetun 3 §:n nojalla taikka työnantajan ylimpään johtoon kuuluville henkilöille, koska työntekijällä ei useimmiten ole käytännössä mahdollisuutta täyttää artiklassa säädettyjä velvoitteita. Työntekijälle rangaistus voitaisiin määritä yleensä vain silloin, kun tämä on tahallaan laiminlyönyt noudattaa työnantajan ohjeita.

Teko ehdotetaan rangaistavaksi ainoastaan tahallisena.

Ehdotetun rangaistussäännöksen estämättä sovellettaisiin lisäksi, mitä rikoslain 37 luvussa säädetään rahanvääreennysrikoksista.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiensuositus:

Lakiehdotus

Laki

euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa säädetyn velvollisuuden laiminlyönnin rangaistavuudesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

- 1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettun luottolaitoksen toimintaan;
- 2) maksulaitoslaissa (297/2010) tarkoitettun maksulaitoksen toimintaan;
- 3) arpajaislain (1047/2001) 3 §:n 6 kohdassa tarkoitettuun pelikasinotoimintaan;
- 4) liiketoimintana harjoitettavaan:
 - a) rahankuljetukseen;
 - b) valuutanvaihtoon;
- 5) muuhun liiketoimintaan, jossa pääasiallisena liiketoimintana tai muun liiketoiminnan harjoittamisen yhteydessä käsitellään ja levitetään seteleitä seteliautomaattien välityksellä.

2 §

Rangaistussäännös

Joka 1 §:ssä tarkoitetuissa toiminnassa tähallaan laiminlyö noudattaa, mitä euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1338/2001 6 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2009, säädetään velvollisuudesta varmistaa eurosetelien ja -metallirahojen ai吐ous ja huolehtia väarennosten havaitsemisesta sekä velvollisuudesta poistaa liikkeestä väärät eurosetelit ja -metallirahat ja toimittaa ne viranomaisille, on tuomittava *väären rahan tunnistamiselvollisuuden rikkomisesta* sakkoon, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangais-tusta.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 4 päivänä marraskuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Elinkeinoministeri *Jyri Häkämies*